

Willem Bongers-Dek schreef een introductie bij de publicatie van het citybook Stadsparasiet van Ágnes Lehóczky in Kluger Hans.

Dichteres en vertaalster **Ágnes Lehóczky** woont sinds 2002 in Engeland maar onderhoudt warme banden met haar moederstad Boedapest. Haar eerste twee dichtbundels, *Station X* (Universitas, 2000) en *Medallion* (Universitas, 2002) schreef zij in het Hongaars. Daarna veranderde ze van land, taal en dichtgenre. Sinds 2005 schrijft zij in het Engels, hoewel ze het Hongaars niet definitief afgeschreven heeft. Vanaf de laatste gedichten uit *Medallion* schrijft ze louter nog prozapoëzie: *Budapest to Babel* (Egg Box 2008) bestaat er uitsluitend uit.

Het vloeibare van grenzen is een cruciaal gegeven in Lehóczky's poëzie: het sensuele loopt over in het cerebrale, het intellectuele in het intuïtieve, de ene taal in de andere. Haar poëzie leest als een *stream of (un?)consciousness*, waarbij gedachtestromen, ruimtes en tijden in elkaar overvloeien.

Voor het Vlaams-Nederlands Huis [deBuren](#) en [Germanic Studies/SOMLAL](#) (University of Sheffield) was het evident dat zij een **citybook** zou schrijven. De stad als gedicht, het gedicht als stad: een collectief geconstrueerd bouwwerk, meertalig en meerduidig, opgebouwd uit stemmen van heden en verleden of, in haar eigen woorden, een heteroglossse '*whirlwind of endless numbers of voices*'. Deze wervelwind waait niet in vrije lyriek, maar in strakke prozablokken; volgens Lehóczky kan zij daarin het best de polyfone dialoog en het associatieve denken vormgeven, geïnspireerd door het latere werk van de Hongaarse Agnes Nemes Nagy (over wier poëzie zij *Poetry, the Geometry of Living Substance* (2011) schreef).

Lehóczky zet de Hongaarse poëtische traditie voort in een andere taal. Ze brengt haar overgeërfde literaire nalatenschap thuis in de hedendaagse anglofone wereld en de patronen van haar moedertaal beïnvloeden haar Engels. Zoals ieder gedicht een vertaling is van wat in het hoofd van de dichter vorm krijgt, waardoor plagiaat de grondvorm van elke literaire uiting is, zo zijn haar Engelstalige gedichten vertalingen van een Hongaarse moedertaal-denker. '*Stadsparasiet*' is een uitnodiging aan de lezer om Sheffield te bezoeken 'verdwaald door de instructies van een kakafonische kaart / met clandestiene, over elkaar geschreven richtingaanwijzingen.'